EUROPOS KOMISIJA

Briuselis, 2010.3.26
KOM(2010)114 galutinis

KOMISIJOS ATASKAITA TARYBAI

dėl Italijos pažangos susigrąžinant papildomą pieno gamintojų mokestį, nustatytą laikotarpiui nuo 1995–1996 m. iki 2001–2002 m., apie kurią ji pranešė Komisijai ir Tarybai, įvertinimo

(vadovaujantis Tarybos sprendimo 2003/530/EB 3 straipsniu)

KOMISIJOS ATASKAITA TARYBAI

dėl Italijos pažangos susigrąžinant papildomą pieno gamintojų mokestį, nustatytą laikotarpiui nuo 1995–1996 m. iki 2001–2002 m., apie kurią ji pranešė Komisijai ir Tarybai, įvertinimo

(vadovaujantis Tarybos sprendimo 2003/530/EB 3 straipsniu)

Šią vertinimo ataskaitą Komisija pateikė laikydamasi 2003 m. liepos 16 d. Tarybos sprendimo Nr. 2003/530/EB dėl pagalbos, kurią Italijos Respublika ketina teikti savo pieno gamintojams, suderinamumo su bendrąja rinka, 3 straipsnio nuostatų.

Pagal minėto sprendimo 1 straipsnį pagalba, kurią Italijos Respublika ketina teikti pieno gamintojams, pati sumokėdama Bendrijai sumą, kurią jie turi sumokėti Bendrijai kaip papildomą pieno mokestį, nustatytą laikotarpiui nuo 1995–1996 m. iki 2001–2002 m., ir leisdama tiems gamintojams per keletą metų sumokėti skolą kaip atidėtą mokėjimą be palūkanų, išimties tvarka laikoma suderinama su bendrąja rinka su sąlyga, kad:

– gamintojai grąžina visą sumą, kasmet sumokėdami po lygią dalį, ir

– grąžinimo laikotarpis neviršija 14 metų, skaičiuojant nuo 2004 m. sausio 1 d.

Pagal minėto sprendimo 2 straipsnį pagalba suteikiama su sąlyga, kad Italija EŽŪOGF praneša apie visą aptariamam laikotarpiui skirto papildomo mokesčio sumą ir kad Italija atitinkamai iš 2003 m. lapkričio mėn., 2004 m. lapkričio mėn. ir 2005 m. lapkričio mėn. EŽŪOGF finansuojamų išlaidų išskaito negrąžintą skolą trimis lygiomis metinėmis dalimis.

Italija 2003 m. rugpjūčio 26 d. raštu tinkamai pranešė apie visą atitinkamam laikotarpiui skirtą papildomo mokesčio sumą.

Likusi negrąžintos skolos dalis buvo tinkamai išskaityta iš 2003 m., 2004 m. ir 2005 m. lapkričio mėn. EŽŪOGF finansuojamų išlaidų.

Pagal to sprendimo 3 straipsnio nuostatas kompetentingos Italijos valdžios institucijos turi kasmet pateikti ataskaitą Tarybai ir Komisijai apie pažangą, padarytą susigrąžinant sumą, kurią gamintojai turi sumokėti kaip papildomą laikotarpiu nuo 1995–1996 m. iki 2001–2002 m. nustatytą mokestį.

Pagal šią nuostatą Italijos valdžios institucijos 2009 m. lapkričio 23 d. AGEA mokėjimo agentūros raštu Tarybai ir Komisijai pateikė penktą ataskaitą apie dalinę 2008 m. įmoką.

Mokesčio mokėjimas dalimis

Iš visų daugmaž 23 300 gamintojų, turinčių sumokėti mokestį už septynis Tarybos sprendime nustatytus laikotarpius, bet gavusių iš nacionalinių teismų laikiną atleidimą nuo mokėjimo, kol bus priimtas galutinis sprendimas, 15 403 pasirinko šį mokestį sumokėti pagal mokėjimo dalimis sistemą. Tokį mokėjimo būdą pasirinkę gamintojai turėjo nutraukti visas pradėtas teismo bylas. Be to, nesumokėjus bent vienos metinės įmokos, gamintojas pašalinamas iš sistemos ir tuomet iš jo išreikalaujama visa suma su susikaupusiomis palūkanomis.

15 403 sistemoje dalyvaujantys gamintojai 2004 m. prieš pirmosios įmokos sumokėjimą iš viso turėjo sumokėti 345 mln. EUR, o tai sudaro apie ketvirtadalį visos gamintojų nesumokėto mokesčio sumos. Todėl matyti, kad šią sistemą dažniausiai rinkosi gamintojai, kurių individualios gamybos perviršis yra nedidelis. Kita vertus, gamintojai, kurių individualios gamybos pertekliaus dalis yra didesnė (apie 8 000 gamintojų, kuriems buvo paskaičiuota 1 mlrd. EUR mokesčių už septynis laikotarpius), nusprendė mokėjimo dalimis sistemoje nedalyvauti. Tačiau atkreipiame dėmesį į tai, kad 2008 m. Italijos valdžios institucijos gavo apie 95 naujas paraiškas dėl mokesčio mokėjimo dalimis ir tai atitinka apytiksliai 3 mln. eurų.

Penktą įmoką turėjo sumokėti 12 038 gamintojai – iš viso 25 125 386,94 EUR iki 2008 m. gruodžio 31 d. Italijos valdžios institucijų atliktų patikrinimų metu nustatyta, kad 11 872 gamintojai 2008 m. tvarkingai mokėjo įmokas (iš viso sumokėta 24 217 314,32 EUR). Tai reiškia, kad už penktą įmoką 98,5 % gamintojų laiku sumokėjo 96,4 % mokesčių. Mokant pirmą įmoką – laiku sumokėta 99,6 % reikalaujamos sumos, antrą įmoką – 97,9 % reikalaujamos sumos, trečią įmoką – 99,5 % reikalaujamos sumos, ir ketvirtą įmoką – 99,7 % reikalaujamos sumos. Taigi, visa pirmųjų keturių įmokų metu surinkta mokesčio suma yra apie 127 mln. eurų (98,6 % reikalaujamos sumos).

Nors šios sumos neabejotinai rodo, kad minėtą sistemą pasirinkę gamintojai laikosi įsipareigojimų, Komisija mano, kad priemonės, kurių buvo imtasi, kai nebuvo laikomasi nustatyto mokėjimo termino, yra svarbiausias rodiklis, pagal kurį galima spręsti apie valdžios institucijų įsipareigojimą užtikrinti, kad būtų tinkamai laikomasi mokėjimo tvarkos sąlygų ir kad galiausiai būtų surinkta visa mokėtino mokesčio suma.

Penktos įmokos mokėjimo laikotarpiu 166 gamintojai 2008 m. pabaigoje buvo vis dar nesumokėję įmokų už 908 072,62 EUR. Remiantis iš Italijos valdžios institucijų gauta informacija, apie visus šiuos atvejus centrinės valdžios institucijos pranešė atitinkamoms regionų institucijoms, kad būtų išreikalauta visa mokėtina suma su palūkanomis.

Tačiau šiuo klausimu Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad penktojoje Italijos ataskaitoje nenurodyta po jos valdžios institucijų atliktų patikrinimų ir pritaikius priverstinį įsipareigojimų vykdymą faktiškai surinkta suma.

Už laikotarpį nuo 1995–1996 m. iki 2001–2002 m. mokėtinas mokestis, kuris nebuvo įtrauktas į mokėjimo dalimis sistemą

Buvo užsiminta apie santykinai pasyvų mokėjimo dalimis sistemos naudojimą grąžinant mokesčius. Tai reiškia, kad vykdant neatidėliotiną sumų susigrąžinimą iškilo kliūčių, nes Italijos teismai, kol nepriimtas galutinis sprendimas, sustabdė sprendimą dėl mokėjimo maždaug 8 000 gamintojų, kuriems buvo paskaičiuota daugmaž 1 mlrd. EUR mokėtina mokesčių suma ir kurie pasirinko mokėjimo dalimis sistemoje nedalyvauti.

Ankstesnėse Tarybai pateiktose ataskaitose Komisija išreiškė požiūrį, kad Italijos metinėse ataskaitose daugiau dėmesio turėtų būti skiriama bylinėjimuisi, susijusiam su atitinkamais septyniais laikotarpiais, ir turėtų būti pateikta išsami informacija, patvirtinanti, kad gamintojai, kurių bylinėjimasis buvo nesėkmingas, sumokėjo mokestį. Negavusi tokios informacijos, Komisija neturi galimybės tinkamai stebėti, ar daroma pažanga susigrąžinant tą mokesčio dalį, kuriai netaikoma mokėjimo dalimis sistema.

Tačiau priešingai nei ankstesnėse Italijos ataskaitose, ataskaitoje apie penktąją mokėjimo dalį, apie šiuos teismo procesus nepateikiama jokios informacijos.

Vis dėlto, iš Italijos valdžios institucijų 2009 m. pateiktos papildomos informacijos paaiškėjo, kad Italijos valdžios institucijos laimėjo bylų už daugmaž 11 mln. EUR. Tačiau Komisija negavo duomenų apie faktinį šių lėšų surinkimą. Iš 2009 m. rugpjūčio mėn. gautų duomenų matyti, kad dėl 529 mln. EUR vis dar bylinėjamasi Italijos teismuose.

Komisija apgailestauja dėl lėto tos mokesčių dalies, kuri mokama ne pagal mokėjimo dalimis sistemą, surinkimo ir dėl to, kad Italijos valdžios institucijos pateikė nepakankamai informacijos. Lėtos pažangos priežastis yra teismo proceso trukmė (iš apie 529 mln. EUR ginčijamos sumos dėl 527 mln. EUR bylinėjamasi jau 5–10 metų) ir atitinkamai priteistų sumų išieškojimo trukmė pasibaigus bylai (Italijos ataskaitoje apie penktąją mokėjimo dalį apie išieškojimą nepateikiama jokios informacijos, tačiau iš ankstesnių duomenų matyti, kad iki 2008 m. po laimėtų bylų išieškota tik apie 300 000 EUR).

Išvada

Komisija mano, kad remiantis Italijos valdžios institucijų padaryta pažanga susigrąžinant mokestį, nustatytą gamintojams, kurie buvo pasirinkę 2003 m. Tarybos patvirtintą mokėjimo dalimis sistemą, laikotarpiu nuo 1995–1996 m. iki 2001–2002 m., galima tvirtinti, kad mokestis renkamas tinkamai. Tačiau Komisija apgailestauja, kad nebuvo nurodyta, kokia suma iš tikrųjų surinkta iš sistemos dalyvių, kurie nesumokėjo dalinių įmokų ir kuriems dėl to buvo uždrausta toliau naudotis šia sistema. Todėl Komisija negali įvertinti nei Italijos institucijų pastangų, nei mokesčio susigrąžinimo pažangos. Komisijos nuomone, būtina, kad kitose ataskaitose Italijos valdžios institucijos pateiktų pakankamai išsamios informacijos apie tokį lėšų susigrąžinimą.

Komisija apgailestauja dėl itin lėtos pažangos renkant mokesčius, kurie mokami ne pagal mokėjimo dalimis schemą, ir dėl kurių vyksta bylos Italijos teismuose, ir mano, kad mokesčių išieškojimą šiuo atveju būtina žymiai pagerinti. Kaip jau minėta, Komisija mano, kad būtina, jog kitose ataskaitose Italijos valdžios institucijos pateiktų pakankamai išsamios informacijos apie likusios mokesčio dalies, kuriai netaikoma mokėjimo dalimis sistema, surinkimą.